

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3057/2024
14.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Жељка Шкорића, председника већа, Драгане Маринковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Савић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Медиана“ Ниш, чији је пуномоћник Драган Јовановић адвокат из ..., ради поништаја, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1402/24 од 12.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2026. године донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1402/24 од 12.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 254/23 од 22.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и поништено као незаконито решење туженог број ... од 09.12.2022. године, у делу који се односи на тужилу АА, под редним бројем 1. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да јој на име дела зараде исплати износ од 4.924,00 динара, са законском затезном каматом од 25.12.2022. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилу накнади трошкове парничног поступка у износу од 162.425,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 158.625,00 динара, почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1402/24 од 12.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 254/23 од 22.02.2024. године, у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је обавезан тужени да тужилу накнади трошкове парничног поступка у износу од 76.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка, преко износа од 76.800,00 динара до износа од 162.425,00 динара, досуђеног првостепеном пресудом, одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилу је благовремено изјавила ревизију, у делу одлуке о трошковима поступка, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. тачка 2) Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20,10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиље добија се решење о трошковима првостепеног поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1402/24 од 12.07.2024. године.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2. истог члана Закона, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. исте одредбе прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

У конкретном случају, ревизијом тужиље добија се правноснажно решење о трошковима парничног поступка. Трошкови поступка представљају акцесорно потраживање, па се према члану 28. ЗПП не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев. У том смислу, ни ревизија против правноснажног решења о трошковима поступка не може се изјавити на основу члана 403. став 2. тачка 2) ЗПП, без обзира на то што је другостепени суд у односу на одлуку о трошковима поступка преиначио првостепену пресуду.

Са изнретих разлога, Врховни суд је, на основу члана 420. у вези члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**